

El llenguatge

La millora

18/XI/1980

A partir de l'adjectiu i adverbial millor, o, més exactament, del verb millorar, s'han format quatre substantius derivats: millora, millorament, millorança i milloria. El Diccionari distribueix clarament entre aquests quatre noms els diversos significats amb què poden ésser usats. En resulta, d'aquesta distribució, que millora és la forma que acumula el nombre més elevat d'aquests significats i que, per tant, és la més freqüentment utilitzada. Millora designa el fet de millorar i allò en què una cosa ha esdevingut millor i s'aplica, especialment, a un malalt o una malaltia. En canvi, milloria designa la qualitat superior d'una cosa respecte a una altra. Per consegüent, la idea o noció de comparació que comporta millora es refereix a dos estats successius d'una mateixa cosa o persona, mentre que aquesta mateixa idea, en milloria, fa referència a dues coses o persones diferents. En els mots corresponents del castellà, «mejora» i «mejoría», aquesta distribució de significats no sembla que sigui tan precisa i delimitada com en català, i hi és així usual de recórrer al segon d'aquests mots, «mejoría», per a referir-se a l'estat d'un pacient o d'una altra cosa que ha experimentat un canvi favorable. Sens dubte a causa de la influència d'aquest fet, sentim ja avui que alguns diuen que «el malalt ha notat una milloria» o que «en aquella casa han fet moltes millories», que són frases que s'haurien d'evitar. Caldria dir, és clar, El malalt ha notat una millora i En aquella casa han fet moltes millores. Pel que fa a les altres dues formes, millorament i millorança (molt poc usada), hom els reconeix únicament els significats «acció de millorar» i «millora en una malaltia», respectivament.

Es oportú de recordar l'ús del verb millorar fent referència a l'estat d'un malalt. En fórmula de cortesia (que no priva que expressi un desig sincer) adreçada a un pacient o a un dels seus familiars amb què es desitja el restabliment de la seva salut, és molt freqüent de recórrer al castellanisme «que t'aliviar» (o, de fet, «Que t'alivias», formant un diftong). Aquest verb del castellà té la seva forma equivalent en català, en el verb alleujar. Però no seris pas encertat de recórrer-hi en aquests casos concrets a què ens referim, en els quals, tradicionalment, quan no obeïm a models estranys, ens servim del verb millorar (que no ha de dur cap reforç pronominal): Que milloris!

Albert Jané